

Депутату Кіровоградської
обласної ради
РЕВЕНКО Н.О.

Шановна Наталіє Олександрівно!

До Вас звертаються члени громадських організацій:

- Українського товариства мисливців та рибалок;
- Обласної організації фізкультурно-спортивного товариства «Динамо» України;
- Товариства мисливців і рибалок «Сапсан»;
- Обласна кінологічна спілка України;
- Обласна федерація мисливського собаківництва України;
- «Е-екологія»;
- Обласна філія «Всеукраїнська асоціація мисливців та користувачів мисливських угідь».

Лісову та мисливську громадськість Кіровоградської області збурили законопроекти, що стосуються діяльності та подальшої долі і стану розвитку лісового та мисливського господарства, зокрема,

«Про внесення змін до Закону України «Про мисливське господарство та полювання» (щодо зміни порядку обліку тварин, які віднесені до державного мисливського фонду» (zareestrovaniy 14.11.2019 № 2448 знаходиться на опрацюванні в комітеті) (далі – проєкт 2448);

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо імплементації положень деяких міжнародних угод та директив ЄС у сфері охорони тваринного та рослинного світу) (zareestrovaniy 30.10.2019 № 2351 прийнятий у першому читанні, готується до другого читання) (далі – проєкт 2351);

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, які стосуються підготовки собак мисливських порід до полювання, а також регулювання чисельності деяких видів диких тварин» (zareestrovaniy 04.10.2019 № 2232 очікує розгляду) (далі – проєкт 2232).

На думку фахівців лісового та мисливського господарства, громадських організацій, що об'єднують лісівників та мисливців, кінологів та інших небайдужих громадян, дані законопроекти не тільки не захищають інтересів лісової та мисливської галузей, не сприяють їх розвитку, не несуть новацій, які б сприяли покращенню справ в галузі лісового та мисливського господарства, а й суперечать іншим нормам українського законодавства та можуть призвести до негативних наслідків, в тому числі, для навколишнього природного середовища.

Так, проєктом 2232, пропонується заборонити відстріл хижих і шкідливих тварин, як то вовка, лисиці, диких котів, єнотовидних собак тощо, які шкодять не тільки мисливській фауні, але й є розповсюджувачами небезпечних, в тому числі для людини, небезпечних хвороб, шкодять домашній худобі.

Проєктом 2351 пропонується внести до статті 26 закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», зокрема, віднести до компетенції сільських, селищних, міських рад прийняття рішень про затвердження переліку видів тварин, які не занесені до Червоної книги України, але є рідкісними або мають особливу наукову, природоохоронну та іншу цінність, або такими, що перебувають під загрозою зникнення або підлягають особливій охороні на території відповідної ради.

Така ініціатива викликає безліч питань, в тому числі, якими критеріями будуть керуватися місцеві ради визначаючи перелік таких тварин, які тварини є рідкісними а які мають особливу наукову, природоохоронну та іншу цінність і чому окремі види тварин підлягають особливій охороні на території відповідної ради?

При цьому слід звернути увагу на те, що саме Червона книга України є офіційним державним документом, який містить перелік рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тваринного і рослинного світу у межах території України, її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони, а також узагальнені відомості про сучасний стан цих видів тваринного і рослинного світу та заходи щодо їх збереження і відтворення. Підставою для занесення видів тваринного і рослинного світу до Червоної книги України є наявність достовірних даних про чисельність популяцій та їх динаміку, поширення і зміни умов існування, що підтверджують необхідність вжиття особливих термінових заходів для їх збереження та охорони.

Пропозиції про занесення до Червоної книги України видів тваринного або рослинного світу можуть вносити відповідні науково-дослідні установи, державні і громадські організації, окремі фахівці, вчені. Ці пропозиції мають містити наукове обґрунтування необхідності занесення виду тваринного чи рослинного світу до Червоної книги України, відомості про його поширення, заходи, необхідні для збереження та відтворення у природних чи штучно створених умовах.

Крім того, слід звернути увагу на норму, якою до компетенції органів місцевого самоврядування віднесено прийняття рішень про розширення терміну «сезону тиші» з обмеженням господарської діяльності та добуванням об'єктів тваринного світу д 1 квітня і після 15 червня. Стосовно «розширення терміну» теж виникає безліч питань. Зокрема, якими мають бути підстави та критерії такого розширення. Ніхто не замислився і над тим, до якої фатальної епізоотичної ситуації може призвести заборона відстрілу диких кабанів

хворих на АЧС або інших тварин, хворих на сказ і якої шкоди це може завдати іншим тваринам.

Що стосується зміни у порядку проведення обліку мисливських тварин, то існує багато виправданих методів, перевірених десятиріччями. Нові методи, навіть в проекті, відсутні. Незрозуміло, навіщо нищити те, що працює не маючи нічого іншого та впевненості в тому, що нове буде краще.

Адже проведення обліку того чи іншого виду мисливських тварин, тим чи іншим методом (виявлення тварин на маршрутах; облік тварин на місцях їх концентрації; маршрутний облік по слідах на снігу; облік дефекацій; вибірковий – на пробних майданчиках; авіа облік – на великих пробних майданчиках; оклад з висліджуванням та оклад з прогоном; облік тварин по норах; вибіркові та комбіновані стрічкові методи і т.д., які описані у посібниках рекомендованих Міністерством освіти та науки України як навчальні для спеціалістів з лісового та мисливського господарства, а також в іншій профільній літературі) не потребує додаткової розробки науково-обґрунтованих методик.

Проектом 2351 запропоновано статтю 30 Лісового кодексу доповнити пунктом 9, яким розширено повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських, районних рад у сфері лісових відносин щодо прийняття рішень про заборону або обмеження суцільних рубок лісу. Разом з тим, питання, що стосуються суцільних рубок головного користування врегульовано постановою Кабінету Міністрів України № 733 від 16.05.2007 року «Про затвердження поділу лісів на категорії та виділення особливо захисних лісових ділянок», а постановою Кабінету Міністрів України № 761 від 23.05.2007 року «Про врегулювання питань щодо спеціального використання лісових ресурсів» чітко визначено лісові насадження в яких заборонено рубки головного користування в тому числі суцільні.

Окрім того сьогодні на законодавчому рівні заборонено рубки головного користування в т.ч. суцільні в заказниках, заповідних урочищах, господарських частинах національних та регіональних ландшафтних парках.

Пункт 5 статті 85 Лісового кодексу запропоновано викласти в такій редакції:

5) забезпечення охорони середовищ існування та розмноження в лісах рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тваринного і рослинного світу, занесених до Червоної книги України та до Списку II Бернської Конвенції. (Конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі) здійснюється згідно з Положенням про охоронні ділянки в лісах навколо середовищ існування та розмноження рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тваринного і рослинного світу, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у

сфері охорони навколишнього природного середовища, а також забезпечення охорони рослинних угруповань, пралісів, інших цінних природних комплексів відповідно до природоохоронного законодавства.

По периметру охоронних ділянок в лісах навколо середовищ існування та розмноження рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тваринного і рослинного світу, у радіусі 500 метрів забороняються всі види рубок лісу

Разом з тим, на сьогодні Санітарними правилами в лісах України вже встановлено дане обмеження щодо здійснення заходів з поліпшення санітарного стану лісів.

До речі, прийняття рішень про розширення терміну «сезону тиші» з обмеженням господарської діяльності та добуванням об'єктів тваринного світу до 1 квітня і після 15 червня запропоновано віднести не тільки до компетенції сільських, селищних, міських рад.

Аналогічні повноваження пропонується надати районним і обласним радам, доповнивши статтю 43 закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» пунктом 241.

Натомість, статтею 39 Закону України «Про тваринний світ» встановлено, що підприємства, установи, організації і громадяни при здійсненні будь-якої діяльності, що впливає або може вплинути на стан тваринного світу, зобов'язані забезпечувати охорону середовища існування, умов розмноження і шляхів міграції тварин. При цьому зазначені суб'єкти спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, органом місцевого самоврядування вживають заходів щодо визначення місць розмноження диких тварин та своєчасно інформують населення про правила поведінки, яких необхідно дотримуватися в таких місцях.

Отже, запропоновані зміни суперечать нормам спеціального Закону, яким визначені повноваження органів місцевого самоврядування спільно з іншими суб'єктами правовідносин лише визначати місця розмноження, а не вводити заборони, які в свою чергу, ні до чого доброго, окрім як до соціальної напруги, не призведуть.

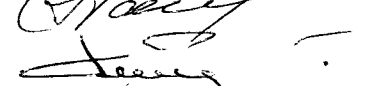
Можна довго перелічувати підстави за яких вищезазначені проєкти законів не можна приймати в такій редакції, а тому існує нагальна потреба повернути їх на обговорення та доопрацювання.

Шановна Наталіє Олександрівно, просимо Вас сприяти у вирішенні питання та підтримати наше звернення депутатським запитом.

Прайтак В.В.

Сердюк О.О.

Ісаченко П.В.

Іванова О.В.

Гомолов М. Г.

Горюхов А. О.

Ковалов Г. Г.

Дворовский А. А.

Тинаш В. В.

Берик А. О.

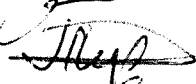
Кравцов О. Г.

Дуб Г. Г.

Иванченко А. А.

Гусев А. В.

Марков Т. В.

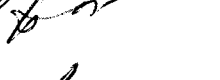
Зиновьев А. Т.

Зинин В. А.

Меззозовский М. В.

Меззозовский Е. М.

Харитон О. В.

Лопатинский Г. А.

Тинаш В. В.

Землянский В. Р.

Пикетский П. П.

Семизаев В. В.

Тюпкин Г. М.

Менесин Г. Г.

Макоб З. М.

Зенко В. А
Синюков С. В

Василенко В. В.
Бернштейн Ю. А.

Коваль СВ

Войтенко А. Н.

Мороз А. С.

Мельник О. В.

Перовский А. М.

Сысаядак О. Г. О.

Сидорова В. М.

Онуфриева Л. О.

Заборо В. В.

Бондаренко С. В.

Бондаренко В. Г.

Никитин О. В.

Никитин В. О.

Круковский Д. М.

Володин В. Г.

Ковальский Д. Е.

Шестернин О. А.

Любченко И. С.

Фурдуй В. М.

Козарь В. В.

Романов М. А.

Левинский В. В.

Илькевич С. П.

ЗВ

ВВ

Вос

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

ВВ

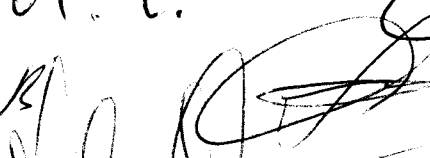
ВВ

ВВ

ВВ

Тютюмкин В. Г.

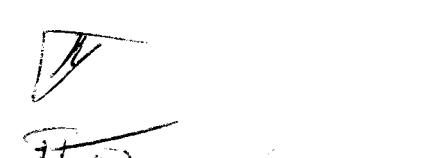
1. Багряг М. С.

2. Асеев Р. В.

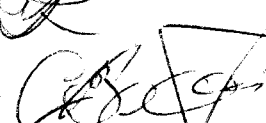
3. Борода В. В.

4) Салов В. С.

5) Ширяков Егор

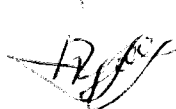
6) Мухомов Егор

Алтримов ВАРНАТИН

8) Семенов Вадислав

9) Иванов Артур

10) Разух Максим

11) Разух Рина

12) Мухомов Михаил С.

13) Арако Р. О.

14) Кименко А. С.

15) Маркелов Р. В.

16) Кирин

17) Юрченко

Сороган А.М.

Васильевский Д.М.

Ченцов В.Н.

Гришин В.Г.

Гудил В.С.

